

havn § 14, 3 Stk. — I sidstnævnte Henseende er det i § 4 bestemt, at det er Straffedommeren, hvem det paahviler at erequere de af ham eller af vedkommende Appelret afsagte Domme eller de for ham indgaaede Forlig, forsaavidt disse Domme eller Forlig gaa ud paa Straf, men derimod altsaa ikke forsaavidt de gaa ud paa Erstatning eller Omkostning. Naar man saaledes har henlagt Strafszekutionen til Straffedommeren og ikke til Virledommeren, er Grunden dels den, at man har ønsket i saa stor Omfang som muligt at mindste Forretningerne for den sidstnævnte, men fornemmelig den, at Strafaffoningen naturlig synes at tilfalde Straffedommeren,

som kjender baade Sagen og de Dømte, og derfor maa antages at ville varetage de herhenhørende betydningsfulde Forretninger med langt mere Interesse end Virledommeren, for hvem baade Sager og Personer ere fuldstændig fremmede. Derimod har man ment at Esekutionen af Erstatning og Omkostninger maatte tilfalde Virledommeren som den, der plejer Jurisdiktionens civile Fogedret, idet man ellers vilde faa 2 Fogedretter i samme Jurisdiktion, hvilket ikke vilde være heldigt.

Lovforslagets øvrige Bestemmelser tiltrænge formentlig ingen nærmere Begrundelse.